18/11/2020

Η ιδιαίτερη σχέση του Αγίου Πορφυρίου με την «Πειραϊκή Εκκλησία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

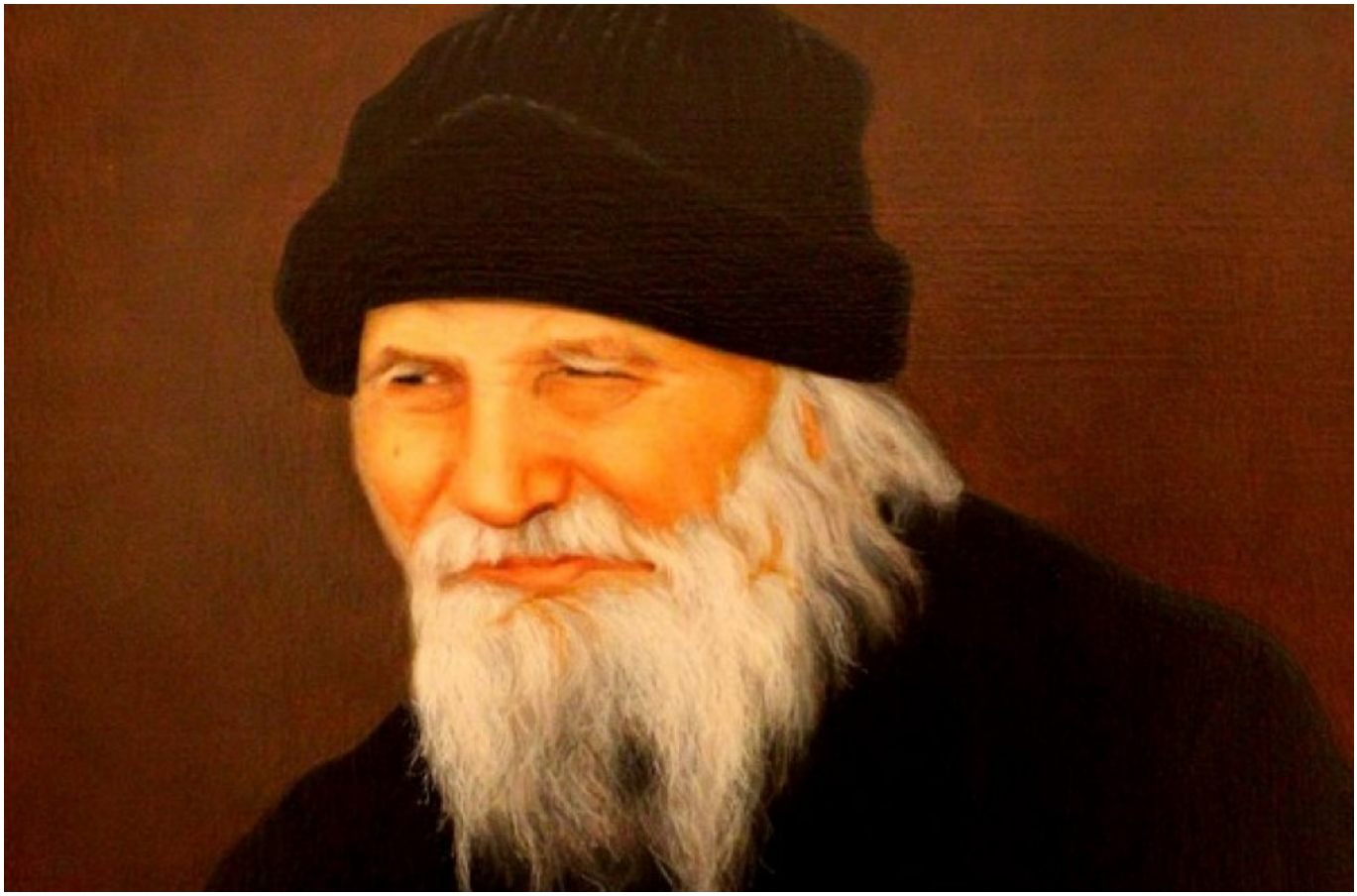

Ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης γεννήθηκε στο χωριό Άγιος Ιωάννης της επαρχίας Καρυστίας στην Εύβοια, στις 7 Φεβρουαρίου 1906. Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης. Οι γονείς του, Λεωνίδας και Ελένη, ήταν φτωχοί γεωργοί και ο πατέρας αναγκάστηκε να φύγει μετανάστης στην Αμερική για να συντηρήσει την πολυμελή οικογένεια. Ο μικρός Ευάγγελος ήταν το τέταρτο από τα πέντε παιδιά της οικογένειας. Στο σχολείο είχε παρακολουθήσει μόνο την πρώτη τάξη του Δημοτικού. Από νωρίς μπήκε στην βιοπάλη. Μικρός ακόμη, φύλαγε πρόβατα στο βουνό, ενώ μόλις επτά χρόνων πήγε να δουλέψει ως παραγιός σε κατάστημα στη Χαλκίδα και κατόπιν σε ένα παντοπωλείο στον Πειραιά, στη δούλεψη ενός συγγενή του.

Από μικρό παιδί, ο άγιος Πορφύριος αγάπησε τον Χριστό με δυνατή και αποκλειστική αγάπη. Ενώ έβοσκε τα πρόβατα στο χωριό, διάβαζε συλλαβιστά τον βίο του Αγίου Ιωάννου Καλυβίτη και με τη χάρη του Θεού αισθάνθηκε την κλήση

στη μοναχική ζωή. Ήθελε να γίνει ερημίτης. Σε ηλικία δώδεκα ετών αναχώρησε για την Αθωνική πολιτεία και έφτασε στα Καυσοκαλύβια. Ο ίδιος έλεγε ότι, η παραμονή του στο Άγιο Όρος ήταν «ένα μεγάλο θαύμα της Θείας Πρόνοιας». Στην καλύβη του Αγίου Γεωργίου Καυσοκαλυβίων, έγινε υποτακτικός δύο γερόντων και έδειξε μεγάλη αφοσίωση και υπακοή. Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών έγινε μοναχός με το όνομα Νικήτας και μετά από δύο χρόνια, μεγαλόσχημος. Η μοναχική του άσκηση ήταν αδιάκοπη και σκληρή και ταυτόχρονα η ουράνια χαρά και η θεία αγάπη μαζί με ενθουσιασμό, τον πλημμύριζαν. Εντρυφούσε με ζήλο στα ιερά βιβλία της Εκκλησίας, την Αγία Γραφή, το Ψαλτήρι, την Παρακλητική, τα Μηναία. Με τη χάρη του Θεού, έγινε γρήγορα σκεύος μεγάλων δωρεών και χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος και απέκτησε το διορατικό χάρισμα. Στα δεκαεννέα του χρόνια, ο μοναχός Νικήτας αρρώστησε σοβαρά και αναγκάστηκε, με την ευλογία του Γέροντά του, να φύγει από το Άγιο Όρος. Επέστρεψε στην Εύβοια και εγκαταβίωσε στη Μονή του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών.

Το 1926 χειροτονήθηκε ιερέας στον Άγιο Χαράλαμπο Κύμης από τον Αρχιεπίσκοπο Σινά, Πορφύριο Γ΄, ο οποίος του έδωσε το όνομα Πορφύριος.

Το 1940, λίγο πριν ξεσπάσει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, η πρόνοια του Θεού οδήγησε τον Άγιο Πορφύριο στο κέντρο της Αθήνας, στην Πολυκλινική Αθηνών, να διακονήσει ως εφημέριος. Έζησε στην Πολυκλινική τριάντα τρία χρόνια «χρόνια ευλογημένα, δοσμένα στον ανθρώπινο πόνο» και διακόνησε τον πονεμένο αδελφό με αγάπη και ζήλο. Η φήμη του ως καλού πνευματικού διαδόθηκε γρήγορα και τον πλησίαζαν χιλιάδες άνθρωποι πονεμένοι, τσακισμένες ψυχές, που έρχονταν εκεί, για να χύσουν το δάκρυ της ψυχής τους.

Μέσα από την προσευχή, που τη θεωρούσε πηγή ζωής και χαράς, ο άγιος Πορφύριος ένιωθε ενωμένος με όλους. Πλησίαζε τους ανθρώπους με στοργή και κατανόηση, χωρίς καμία διάκριση σε δίκαιους και αμαρτωλούς. Έλεγε χαρακτηριστικά:» Προσευχή είναι να πλησιάζεις το κάθε πλάσμα του Θεού με αγάπη, να κινείσαι μέσα στην αγάπη, τα πάντα να κάνεις με αγάπη». Αντικρίζοντας την ομορφιά της φύσης, διέκρινε με συγκίνηση την ιερότητα και τη σφραγίδα της θείας δημιουργίας και συνήθιζε να λέει ότι «όλα γύρω μας είναι σταλαγματιές της αγάπης του Θεού».

Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, ο Άγιος φανέρωνε γεγονότα από το παρελθόν και το παρόν αλλά έλεγε και για πράγματα που επρόκειτο να γίνουν μελλοντικά. Έκανε με ακρίβεια ιατρικές διαγνώσεις, περιέγραφε μέρη που ποτέ δεν είχε επισκεφθεί και περιστατικά στα οποία δεν ήταν παρών, μεταφερόταν εν πνεύματι και σώματι σε άλλους τόπους, έβλεπε στα βάθη της γης αλλά και της ανθρώπινης ψυχής, διάβαζε τις πιο μύχιες σκέψεις, τους λογισμούς και τα αισθήματα, γνώριζε

λεπτομέρειες από τη ζωή ανθρώπων γνωστών και αγνώστων.

Είχε το χάρισμα της διόρασης και πολλά άλλα χαρίσματα που ποτέ δεν επεδίωκε να αποκτήσει. Με στοργή και ταπείνωση έκανε τα χαρίσματά του προσευχή, θεραπεία, παραμυθία και ελπίδα για τους πονεμένους. Έτσι απλόχερα και διακριτικά, άνοιγε για όλους ένα παράθυρο στην αιωνιότητα.

Το 1979, ο άγιος Πορφύριος εγκαταστάθηκε στο Μήλεσι με το όνειρο να κτίσει μοναστήρι, ένα πνευματικό εργαστήριο, «όπου θα αγιάζονται και θα καλλιεργούνται ψυχές και θα δοξάζουν αδιαλείπτως το όνομα του Θεού». Το 1984, μεταφέρθηκε σε κτίσμα του υπό ανέγερση μοναστηριού. Παρόλο που ήταν πολύ άρρωστος και δεν έβλεπε, καθημερινά δεχόταν, καθοδηγούσε, παρηγορούσε και θεράπευε εκατοντάδες ανθρώπους από όλα τα μέρη της γης που πήγαιναν να τον επισκεφθούν και να πάρουν την ευλογία του.

Τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής του, ο Άγιος Πορφύριος άρχισε να προετοιμάζεται για την κοίμησή του. Το οσιακό τέλος τον βρήκε όπως επιθυμούσε, στα αγαπημένα του Καυσοκαλύβια. Ήταν το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου 1991. Τα τελευταία λόγια που ακούστηκαν από το στόμα του ήταν από την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου που πολύ αγαπούσε και έλεγε συχνά: «΄Ινα ώσιν έν».

Στις 27 Νοεμβρίου 2013, η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου ανακήρυξε τον Όσιο Γέροντα Πορφύριο και επίσημα Άγιο.

Η μνήμη του εορτάζεται στις 2 Δεκεμβρίου.

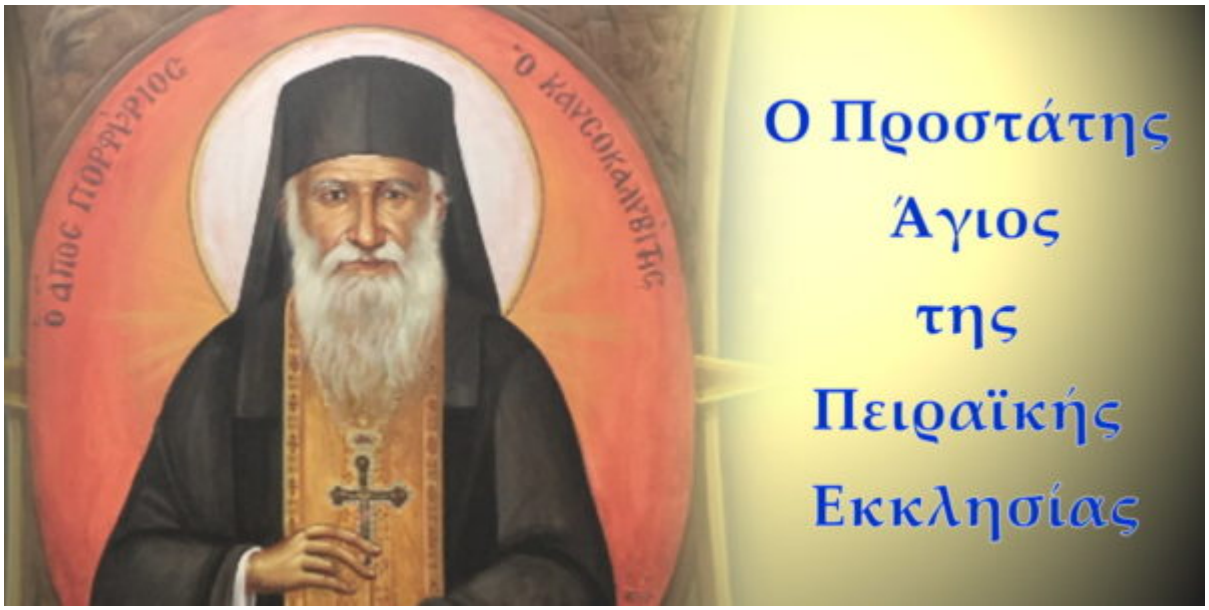

Η ιδιαίτερη σχέση του Αγίου Πορφυρίου με την «Πειραϊκή Εκκλησία»

Το Σάββατο 21η Μαρτίου 2015 σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Πειραιώς, ο Άγιος Πορφύριος ανακηρύχτηκε Έφορος και προστάτης του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Πειραϊκή Εκκλησία». Για την σχέση του Αγίου με την «Πειραϊκή Εκκλησία» μίλησε ο Ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Πειραιώς, Αρχιμ. Μεθόδιος Κρητικός, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αναστάντος Χριστού.

Συγκεκριμένα ο π. Μεθόδιος, η ομιλία του οποίου είχε ως τίτλο «ξεκίνησα από τον Πειραιά χωρίς επιστροφή...» αναφέρθηκε στον ιδιαίτερο σύνδεσμο του Αγίου Πορφυρίου με την πόλη του Πειραιά, στην οποία «εργαζόταν και έμενε» και από την οποία ξεκίνησε το μεγάλο ταξίδι της ζωής του προς το Άγιον Όρος. «Η πόλη του Πειραιά, είχε την εξαιρετική τιμή και Ευλογία να αποτελέσει το σημείο εκκίνησης και να κατευοδώσει τον Άγιο Πορφύριο, στο υπέροχο και ζηλευτό και μεγαλειώδες ταξίδι του προς την Αγιότητα», είπε χαρακτηριστικά ο π. Μεθόδιος. Αναφέρθηκε στην σημασία που έδινε ο Άγιος στις νέες τεχνολογίες, προτρέποντας όλους να τις χρησιμοποιούν προς τη θετική κατεύθυνση. «Θαύμαζε», σημείωσε ο π. Μεθόδιος, «που ο Θεός έδινε στους ανθρώπους τη δυνατότητα να κάνουν τέτοιες ανακαλύψεις και συνιστούσε στα πνευματικά του τέκνα να χρησιμοποιούν την τεχνολογία». Επικαλέστηκε λεγόμενα του Κωνσταντίνου Γανωτή ο οποίος σημειώνει πως «όταν ιδρύθηκε ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Πειραϊκής Εκκλησίας, η χαρά του ήταν απερίγραπτη... Δεν μπορώ να σας περιγράψω τι πανηγύρια έκανε ο Άγιος Πορφύριος όταν ξεκίνησε να μεταδίδει ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Πειραϊκής Εκκλησίας», συμπληρώνοντας πως «με δικές του πρωτοβουλίες κατασκευάστηκε μια αυτοσχέδια κεραία στο Μοναστήρι του στο Μήλεσι Αττικής, μόνο και μόνο για να μπορεί να συλλαμβάνει το σήμα του Σταθμού μας και να παρακολουθεί τις εκπομπές». Επίσης ο π. Μεθόδιος αναφέρθηκε και στην προσωπική μαρτυρία της Γερόντισσας Μακρίνας, Ηγουμένης τη Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Μακρυνού, η οποία όταν επισκέφθηκε τον Άγιο, ρωτήθηκε: «Δε μου λες; Ακούς την Πειραϊκή Εκκλησία;». «Όχι Γέροντα», απάντησε εκείνη. Για να λάβει την απόκριση του Οσίου: «Τι; Δεν ακούς την Πειραϊκή Εκκλησία; Να την ακούς. Εγώ έχω συνεχώς ανοιχτό το Ραδιόφωνο και την ακούω. Η Πειραϊκή Εκκλησία θα σώσει τον κόσμο». «Δήλωση συγκλονιστική» υπογράμμισε ο π.Μεθόδιος Κρητικός «από το στόμα ενός πνευματοφόρου Αγίου που δείχνει τη σημασία και τη δύναμη που έχει το Ιεραποστολικό και Ποιμαντικό αυτό έργο της Εκκλησίας μας». Τέλος,

αναφέρθηκε σε τηλεφώνημα που δέχθηκε από τον Άγιο Πορφύριο ένα πρωινό, προκειμένου να εκφράσει τη γνώμη του για μία εκπομπή που άκουσε. «Με χαροποίησε και με εντυπωσίασε τότε το ενδιαφέρον με το οποίο ο Άγιος Γέροντας παρακολουθούσε τις εκπομπές του Σταθμού μας». «Τον παρακάλεσα με σεβασμό» συμπλήρωσε, «να μην σταματήσει να ενδιαφέρετε, να υποδεικνύει και να εύχεται για το Ραδιοφωνικό μας Σταθμό». «Ο Άγιος Πορφύριος, ο οποίος ευρισκόμενος σε τούτη τη ζωή χάρηκε, ευχήθηκε προσευχήθηκε, ενδιαφέρθηκε συμβουλεύοντας για τον Ραδιοφωνικό μας Σταθμό, είμαστε βέβαιοι ότι και τώρα και στο μέλλον, ως έφορος και προστάτης, θα συνεχίσει να μας προστατεύει, να μας εμπνέει και να μας ευλογεί», κατέληξε.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο Ποιμενάρχης μας, ευλογεί την μεγάλη ιεραποστολική προσπάθεια του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Πειραϊκή Εκκλησία» και εύχεται: «Ο Άγιος Πορφύριος να εμπνέει και να φωτίζει, να συνεγείρει και να χαριτώνει στις συνειδήσεις όλων μας σε αυτό τον δύσκολο αγώνα τον οποίο η Χάρις του Θεού μας έχει δωρίσει να τον φέρουμε εις πέρας».